

PRODUCTAANSPRAKELIJKHEID

Rb ; Namen 14 november 1997, *J.L.M.B.* 1998, 644.

Wanneer de daadwerkelijke fabrikant van een product gemakkelijk kan worden geïdentificeerd, kan de leverancier van het product binnen de Europese Gemeenschap niet als producent worden beschouwd in de zin van art. 3 Wet Productenaansprakelijkheid. In het raam van de Wet Productenaansprakelijkheid hoeft het slachtoffer geen fout te bewijzen, doch enkel het gebrek van het product, de schade en het oorzakelijk verband tussen die beide gegevens.

98-8436

Colmar (Fr.) 8 juli 1997, *Rev. crit. dr. intern. privé (Fr.)* 1999, 267, noot BAUERREIS, J.,

Het verdrag van 's-Gravenhage 2 oktober 1973 inzake de wet welke van toepassing is op de productaansprakelijkheid is toepasselijk op de aansprakelijkheid berustende vordering, ingesteld door de onderverkrijger ten overstaan van de fabrikant om herstel te krijgen voor schade veroorzaakt door het product, en dit ongeacht of het gaat om een rechtstreekse vordering van contractuele aard of om een strafrechtelijke vordering.

99-17740

**H.v.J. nr. C-300/95, 29 mei 1997 (Commissie/Verenigd Koninkrijk en Noord-Ierland),
Jur. H.v.J. 1997, I, 2649, concl. TESAURO, G.**

Om een producent op grond van Richtl. Raad E.E.G. nr. 85/374, 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken, aansprakelijk te kunnen stellen voor zijn gebrekkige producten, behoeft de gelaedeerde niet de schuld van de producent te bewijzen, maar de producent moet zich overeenkomstig het beginsel van de rechtvaardige verdeling van de risico's tussen de gelaedeerde en de producent, neergelegd in art. 7 van de richtlijn, van zijn aansprakelijkheid kunnen bevrijden, indien hij het bestaan van enkele hem ontlastende feiten aantoont, met name 'dat het op grond van de stand van de wetenschappelijke en technische kennis op het tijdstip waarop hij het product in het verkeer bracht, onmogelijk was het bestaan van het gebrek te ontdekken'. Hiervoor moet de producent weliswaar aantonen, dat het op grond van de objectieve stand van genoemde kennis zonder meer, daaronder begrepen het meest geavanceerde niveau en niet beperkt tot de betrokken industriese sector, onmogelijk was het gebrek te ontdekken, doch om deze kennis met succes aan de producent te kunnen tegenwerpen, moet zij wel toegankelijk zijn geweest op het tijdstip waarop het product in het verkeer werd gebracht.

Een nationale omzettingbepaling volgens welke de producent zich van zijn aansprakelijkheid kan bevrijden indien hij bewijst, dat bij de stand van bedoelde kennis 'van een producent van soortgelijke producten al s het product in kwestie niet kon worden verwacht dat hij het gebrek zou hebben ontdekt indien het bestond toe de producten zich in zijn macht bevonden', is kennelijk niet in strijd met dit gemeenschapsvoorschrift. Het argument dat bij genoemde bepaling kan worden uitgegaan van de subjectieve kennis die een normaal zorgvuldige producent bezit, rekening houdend met de gebruikelijke voorzichtigheid in de betrokken industriese sector, legt immers op selectieve wijze de nadruk op bepaalde woorden in de bepaling, zonder dat wordt aangetoond dat volledige uitvoering van de richtlijn niet doeltreffend kan worden gewaarborgd door de algemene juridische context van de bepaling.

98-4848

Rb. Namen 21 november 1996, J.L.M.B. 1997, 104, noot.

Volgens de Wet Produktenaansprakelijkheid voor producten met gebreken, is de producent de fabrikant van een eindproduct of, tenminste, de fabrikant van een onderdeel van een eindproduct. De omstandigheid dat de producent niet zelf de flessen voor de door hem geproduceerde drank fabriceert, is dus zonder gevolg.

De producent heeft de plicht de schade die door het door hem in het verkeer gebrachte product aan een persoon wordt berokkend, te vergoeden, voor zover de materiële oorzaak is te vinden in een tekortkoming in de veiligheid, waarop billijkerwijs kon worden gerekend, behalve wanneer hij het bewijs levert van het bestaan van één van de vrijstellingsgronden die door de wet op limitatieve wijze worden opgesomd.

Niets verzet zich ertegen dat het gebrek wordt afgeleid uit een abnormaal gedrag van het product. De explosie van een fles gashoudende drank is wel degelijk de veruitwendiging van een abnormaal kenmerk van het product en gaat in tegen de veiligheid waarop de consument billijkerwijs kan rekenen.

97-3200

Gent 26 november 1993, A.J.T. 1994-95, 11 en <http://www.mys-breesch.be/judas> (25 juni 1999), noot CATTOIR, B. ; R.W. 1994-95, 1438.

Rekening houdende enerzijds met de eigen fout van de architect en anderzijds met het misleidend karakter van de technische fiche, worden de producent, de invoerder en de verdeler in solidum veroordeeld om de architect te vrijwaren tot beloop van 75% van alle bedragen die de architect zal worden verplicht aan de bouwheer te betalen.

De verdeler mag er van uitgaan dat de producent en de invoerder hun technische fiche met kennis van zaken en op een technische verantwoorde manier opstellen. Hij mag aannemen dat het produkt dat hij geacht wordt aan te bevelen bij vaklui en potentiële klanten aan alla erin opgesomde technische kwaliteiten beantwoordt.

Nu dat laatste terzake niet het geval is, worden de producenten en de invoerder in solidum veroordeeld om de verdeler te vrijwaren voor alle bedragen waarvan hij zal aantonen de architect te hebben gevrijwaard.

94-12267

Gent 26 november 1993, A.J.T. 1994-95, 11 en <http://www.mys.breesch.be/judas> (25 juni 1999), noot CATTOIR, B. ; R.W. 1994-95, 1438

De producent die een produkt op de markt brengt, uitvoert of laat verdelen door professionele verkopers, dat begeleid wordt door een onvolledige en uiteindelijke misleidende technische fiche, dient in te staan voor schadelijke gevolgen van een normaal te voorzien maar, gezien de structuur van het product, verkeerd gebruik van zijn produkt.

Ook de invoerder en de verdeler moeten er als professionele verkopers op toezien dat zij zich voldoende vergewissen van de toepassingsmogelijkheden van elk produkt. Zij worden, zoals de producent en behoudens bewezen overmacht of onoverwinnelijke dwaling, geacht de beperkingen en de gebreken ervan te kennen.

94-12309

Luik 26 februari 1993, T. Aann. 1995 (weergave), 203, noot DELVAUX, A. ¶ ;J.L.M.B. 1993, 1303.

De professionele fabrikant van geprefabriceerde elementen in beton kan zich niet onttrekken aan de aansprakelijkheid voor gebrek van deze elementen, waarvan hij wordt vermoed het bestaan te kennen en die het verkochte goed volledig ongeschikt maakt voor het gebruik waarvoor het was bestemd.

De bouwheer kan er niet toe zijn gehouden de kosten te dragen voor volledig nutteloos werk, voor de bestelling en de verwezenlijking waarvan hij niet aansprakelijk kan worden gesteld.

De bouwheer kan uit hoofde van de quasi-delictuele aansprakelijkheid van de fabrikant lastens deze laatste schadevergoeding bekomen voor de kosten van herstelling, vermeerderd met het verlies ingevolge de afbraak en de ondervonden hinder.

De aannemer die zich heeft gehouden aan de plaatsingsvoorschriften van de leverancier van het materiaal en die het werk overeenkomstig de regels van zijn vak heeft verwezenlijkt, heeft geen fout begaan.

De aannemer is gerechtigd om van de fabrikant terugbetaling te bekomen van de prijs die hij heeft betaald voor levering van de gebrekkige elementen, ongeacht het bedrag dat hij daarvoor heeft gefactureerd aan de bouwheer, alsook van de kosten voor het plaatsen en afbreken van het gebrekkige materiaal.

Wanneer de architect zich heeft gericht tot een firma die wordt geacht ernstig en gespecialiseerd te zijn en haar de gedetailleerde plannen heeft overgemaakt, heeft hij zijn verplichtingen nagekomen en zijn plicht als raadsman gewetensvol vervuld.

95-13363

Brussel 21 januari 1993, R.W. 1994-95,820

Een gasfles met lekkende kraan, die inwendig niet afsluit wanneer ze met de grootst mogelijke handkracht is dichtgedraaid, is behelpt met een gebrek in de zin van art. 1641 e.v. B.W. Het gebrek is verborgen als blijkt dat de lekkende kraan niet kon worden vastgesteld bij de inontvangsneming van de gasfles en een deskundige het bestaan ervan slechts heeft kunnen aantonen na het uitvoeren van een proefopstelling en het doorzagen van de afsluitkraan.

De fabrikant-verkoper en de gespecialiseerde verkoper zijn verplicht de verkochte zaak zonder gebreken te leveren en zijn gehouden alle nuttige maatregelen te nemen om alle mogelijke gebreken op te sporen, zodat zij, indien het bestaan van een verborgen gebrek wordt aangetoond, de door de koper geleden schade moeten vergoeden, tenzij ze bewijzen dat dat gebrek onmogelijk kon worden opgespoord. De onnaspeurbare aard van het verborgen gebrek hangt niet af van de technische verificatiemogelijkheden waarover de verkoper in concreto beschikt.

De koper van een defecte gasfles, die vastgesteld had dat de gasfles lekte, en poogde ze te manipuleren in aanwezigheid van een brandende stookoliekachel, geeft blijk van onvoldoende voorzichtigheid en dient zelf in te staan voor een vijfde van de door de defecte gasfles veroorzaakte schade.

95-4659

Brussel 22 november 1991, R.G.A.R. 1993, nr. 12.327.

Het ongeval heeft zich voorgedaan terwijl het slachtoffer de fles opende die deze op de tafel bevond sinds het begin van de avond tot op het moment dat de stop van de fles met geweld eraf sprong en het slachtoffer kwetste aan het linkeroog, wat iedere foutieve handeling van harentwege uitsluit. Men dient te oordelen dat het ongeval onmogelijk zou zijn geweest indien de verkochte zaak niet met een gebrek behelpt was geweest. De verplichting voor degene die zich beroept op een gebrek van de zaak er het bewijs van te leveren, houdt niet de verplichting in er de aard van te verduidelijken nu in aangetoond dat er geen andere mogelijke oorzaak van het ongeval bestaat en dit ongeval heeft plaatsgevonden omdat de zaak een abnormaal kenmerk vertoonde wat haar in staat stelde een ongeval te veroorzaken.

Een dergelijke vordering is niet ontvankelijk op grond van art. 1384, lid 1 B.W. wanneer het slachtoffer een contractuele band heeft met de verkoper die haar een zaak heeft geleverd die niet conform was.

De vordering is daarentegen gegrond in toepassing van art. 1641 en 1645 B.W.

94-1388

RB. Namen 14 november 1997, *J.L.M.B.* 1998, 644

Wanneer de daadwerkelijke fabrikant van een product gemakkelijk kan worden geïdentificeerd, kan de leverancier van dat product binnen de Europese Gemeenschap niet als producent worden beschouwd in de zin van art. 3 Wet Produktenaansprakelijkheid. In het raam van de Wet Produktenaansprakelijkheid hoeft het slachtoffer geen fout te bewijzen, doch enkel het gebrek van het product, de schade en het oorzakelijk verband tussen die beide gegevens.

98-8436

DELVAUX, A., De l'action du maître d'ouvrage contre le sous-traitant ou le fournisseur de l'entrepreneur (état de la jurisprudence), *T. Aann.* 1995, 204-208.

Noot onder Luik 26 februari 1993 .

95-13364